

МИЗОГИНИЈА

за Ејми Ханіерфорг

Посматрам вас, истакнути књижевници, како се забављате
тик иза мене. Грлите се и поздрављате
док сам заточена у остави
ваших мизогинија: намештај од махагонија
допремљен из криза на старим континентима

препечује ми пут. Масиван и углачан,
светлуца у тами, пркосан. Велики
песници који су покушали да ме кресну
(препознајете се) посматрам вас како машете
онима који су вам драги, док ме остављате прикљештену

креденцем уз зид. Месингани шиљци,
немилосрдни, пробадају ми брадавице. Неумољиви точкић
развлачи ми уста, док ми увијена ногара
открива дупе. Махнито присвајање
туђих неизговорених страхова. Шта вас то

у мени тако згражава? Шта је то што морате
да креснете, а затим препустите забораву
како бисте преживели? То што сте некада били бебе,
беспомоћни? То што је свет лоша дојка, није
послушан? Или ужас свих ужаса, воља

не постоји, а моћ је ништавна.
Уозбиљите се. То су глупости и не подносим их. Из
своје следеће улице, посматрам друге људе у замкама од леда
и гвожђа, машемо једни другима, долазимо,
дани су вам одбројани. Да ли ћемо се угледати

на вас, направити вам јежа, прободеног
парчићима вашег намештаја? Не.
Погледајте, ово је мајчин сталак за сушење веша.
Шта ако га прекријемо ћебетом
и направимо места да свако може да се игра,
а затим научимо да се не плашимо када смо заједно?

МЕМОРИЈАЛНИ ЏЕМПЕР

Започињем свој *magnum opus*: биће то
мој меморијални џемпер.
Још не могу да предвидим како ћу га завршити,
али започећу га ребрастим бодом исплетеним од кише
на округлим иглама, тако да се рукави,
када се искрзају, замене
попут рефрена: весели повици раглана или уздаси долмана,
зависно од прилике. Знам само
да ћу имати балетанке, ђонове истањене
од поцупкивања, надам се, уз традиционалне
и неке савремене мелодије. Имаћу дворану великана:
дискусију о аран џемперима с камео наступима
Милтона, Херберта. Желела бих и један чамац
у тој причи – ако умеш да плетеш
спајање плетива је лако – и море
троструких таласастих петљи за пловидбу.
Имаћу рачунар повезан са сочивима
хавајских телескопа и посматраћу
пегасту шару праисконске маглине
која ће бити важна карактеристика мог рада.
Желела бих да буде пријатан за ношење,
не узак око врата или испод пазуха.
Желим маварске куполе
и наранџасто шипражје, мирис маховине,
понеку пустињу... мораћу ускоро да почнем.
Постаје хладно и док се ноћ бојажљиво
спушта, чујем тихо зујање:
мољце времена отежале од полена.

АФАЗИЈА¹

Тражим „чекић“, али ми дају „лопату“,
желим „чај“, али грешком наручујем

„оранжаду“. Захтевам „сомот“, али ми дају „свилу“
у боји која ми се чак и не допада,

али је прихватам, претварам се. Неко је пресекао нит
између сваке речи и њеног одговарајућег значења,

па ми је ум продавница старудија у којој обитавам.
Сад никад нећу сазнати шта заиста хоћу да кажем.

(С енглеској превела **Јелена Мандић**)

¹ Афазија је губитак или поремећај већ стечених језичких способности проузрокован повредом на мозгу. (Прим. прев.)